

VAN DE VOORZITTER

Helpen waar geen helper is

Onlangs ontmoette ik op zondagochtend een mede-kerklid die vrijwilliger is bij De Sluis. "Ik was vanmorgen al om 6 uur op", vertelde hij. "Er kwam iemand vrij uit de bajes en ik moest hem op tijd op Schiphol zien te krijgen. Een aardige jongen trouwens, dat kun je ook anders treffen." Toen ik hem vervolgens vertelde dat we als diaconale stichting net een financiële meevaller hadden, antwoordde hij: "Fantastisch! Wat De Sluis doet is zo belangrijk! Neem alleen al deze jongen. Hoe had hij anders op tijd zijn vliegtuig naar Aruba moeten halen?"

Dat is een terechte vraag en toont precies het belang van het werk dat De Sluis doet. Onze vrijwilligers, begeleid door onze beroepskrachten, springen in waar er een beroep op hen wordt gedaan. In principe had een casemanager van de inrichting dit vervoer moeten regelen, maar dat was dit keer om de één of andere reden fout gelopen. En dan weet men in JC Zaanstad dat De Sluis er is. Soms komt er een man vrij, die eenmaal buiten nergens naar toe kan. Dan regelt onze directeur Irinda een paar overnachtingen in een goedkoop nachtpension. Zo krijgt hij wat tijd om zijn zaakjes zoveel mogelijk op orde te brengen. Dikwijls is er dan ook een vrijwilliger die klaarstaat om deze persoon met raad en daad terzijde te staan.

Helpen waar geen helper is, is een goede omschrijving voor veel van het werk van De Sluis. Bijvoorbeeld de kledinghulp. Nogal eens hebben gedetineerden niet meer kleren bij zich dan welke ze aanhadden bij de arrestatie. Geweldig is het om ze dan een warme trui, een dikke jas en een extra broek te kunnen geven. Zo'n eerste contact leidt dikwijls weer tot andere ontmoetingen.

Ook de vaderschapstraining is een mooi voorbeeld. Vaak hebben de deelnemende mannen geen betrokken vader gehad of zijn ze opgevoed in een ronduit onveilige omgeving. Hier vrijuit over kunnen praten en met elkaar ervaringen delen over hoe het anders kan, is voor hen een diepingrijpende en hoopgevende ervaring.

Gevangenen zijn mensen die in de marge van de samenleving zijn terechtgekomen. Vrijwel altijd ten gevolge van eigen misstappen en misdrijven. Dat betekent niet dat zij moeten worden afgeschreven. Integendeel! De samenleving toont haar menselijkheid juist door mensen steeds weer nieuwe kansen te geven.

Dat is ook de menselijkheid van het Bijbelse kerstverhaal. In het destijds uiterst gewelddadige Romeinse Rijk begint de toekomst bij eenvoudige zielen als Jozef en Maria en bij verachte lieden als de herders in de velden rond Bethlehem. Juist onder hen wordt de Messias geboren.

Roel Knol
Voorzitter DSG De Sluis

Dit is de nieuwsbrief van
Diaconale Stichting
Gevangenezorg "De Sluis".
DSG De Sluis is een
vrijwilligersorganisatie die
(ex-)gedetineerden en hun
familieleden ondersteunt bij
detentie, met als doel herstel
bevorderen en verbinden
naar een leven in vrijheid.

www.dsgdesluis.nl

Nieuwe Herengracht 18
Amsterdam
06- 4204 1309
info@dsgdesluis.nl
KvK nummer 648165 40
IBAN: TRIO 0391 0935 09

Wilt u deze nieuwsbrief niet
langer ontvangen? Laat ons dat
weten door een mail te sturen
naar bovenstaand
e-mailadres.

Wij wensen u fijne feestdagen!

OVER DE ORGANISATIE

Terugblik op 2022

Het is de tijd van het jaar om terug te kijken naar wat we gezaaid en geoogst hebben het afgelopen jaar.

Het begin van dit jaar vroeg het nodige geduld van ons allen, maar vanaf de zomer is het vrijwilligerswerk weer in volle omvang opgestart.

Op verschillende manieren horen we hoe ons werk enorm gewaardeerd wordt. We krijgen dit terug van medewerkers en directie van het JC Zaanstad, kerken en fondsen benadrukken de waarde van ons werk en vooral ook de ex-gedetineerden zelf laat ons dit weten.

Helaas lopen we ook tegen problemen aan. Als organisatie op financieel gebied en praktisch bij het vinden van nieuwe vrijwilligers. Maar ook tijdens het vrijwilligerswerk als het lijkt dat regels belangrijker zijn dan het doel.

Maar zo aan het einde van het jaar overheerst toch de dankbaarheid voor alles wat we samen met jullie hebben kunnen doen.

Graag doen we een beroep op u, zodat we in het nieuwe jaar dat voor ons ligt gedetineerden en hun verwanten kunnen blijven helpen. In het bijzonder met de bezoeken van de kinderen aan hun vaders en in de nazorg.

Maak een kerstgift over op NL 73 TRIO 0391 0935 09 t.n.v. DSG De Sluis.
Alvast hartelijk dank.

Vacatures vrijwilligers

Voor een aantal taken zoeken we dringend nog vrijwilligers. Iets voor jou? Of wil je ons helpen om deze vacatures te delen met mensen in jouw kerk of netwerk?

Gastheer/gastvrouw tijdens de Vader & Kind-dagen.

- Zowel bij de gedetineerden als bij het lotgenotencontact / High-tea
- Op zaterdag

Vrijwilliger Kledinguitgifte

- Maandagmiddag 13:00 - 15:00

Vrijwilliger Vaders lezen voor

- Opnemen van een online voorleesmoment
- Maandag of woensdag of donderdag
- Ochtend of middag in overleg

Vrijwilliger Nazorg

- In en rond Amsterdam buddy zijn van een ex-gedetineerde
- Eén keer per week op eigen afspraak.

Geïnteresseerd? Neem contact op via info@dsgdesluis.nl.

***“Bedankt voor de Vader & Kind-dag.
Het heeft mijn kinderen en hun vader een enorme boost gegeven om deze feestdagen door te komen.”***

ERVARINGSVERHALEN

Leven zonder perspectief

De kerstdagen staan voor de deur. Dagen van samenzijn en met specifieke geuren. De geur van broodjes in de oven voor het kerstontbijt, de geur van de kerstboom en de geur van gebraden vlees voor het kerstdiner. Kerst in de gevangenis is uiteraard heel anders. De ervaringen van gedetineerde Johan.

Mensen staan er niet bij stil, of denken er niet aan als ze zelf niet in mijn situatie zitten, maar leven zonder perspectief is als leven in een grote bubbelzak waar je niet meer uitkomt. Ik heb van mijn leven een vuilnisbelt gemaakt, die ik moet betalen met mijn vrijheid. Gevangen in een bubbel die ik zelf heb gecreëerd. Ik ben 58 en zit al zo'n zeven en een half jaar vast. Nu nog zes jaar en dan nog jaren de t.b.s. in. Als me ooit nog de vrijheid wordt gegund, dan ben ik inmiddels dik in de 70.

Maar ik heb mijn straf geaccepteerd en voel me niet zielig en wil ook geen medelijden. Wel heb ik moeite met mijn perspectief en het gemis van leven.

Leven zonder perspectief is voor mij een leven zonder mijn familie, kids en vrienden om me heen. Zonder de geur van een zwoele zomeravond, de geur van het bos, de geur van de natuur, de geuren van winkels, de geur van een mensenmassa op een festival, de dierentuin, de geur van de zee, de snackbar, het café.

De geur van een suikerspin, de geur van auto rijden, en zo kan ik nog wel een 100tal geuren noemen. Het leven en alles heeft een geur. Als je al die geuren niet meer kan ruiken, omdat je geen toekomst meer hebt en dus al die dingen en geuren in al zijn facetten moet missen, wat is dan nog je perspectief?

Veel mensen zien, of hebben geen perspectief, denk aan bedrijven, boeren. Geen perspectief om opnieuw te beginnen. Maar ze hebben wel een leven! en dus ook perspectief (als we het hebben over de geuren van het leven). Ze hebben de vrijheid om overal naar toe te kunnen gaan en te kunnen ruiken.

Maar ook voor mij is er toch (ondanks dat ik vastzit) perspectief. Het is niet alleen maar zwart, zelfs al moet ik al die geuren van het leven missen.

Ik koester de mooie momenten met mijn kids, die ik heb gehad. Ik koester de liefde voor mijn familie. Ik koester de mooie dingen die ik wel heb gehad.

En ondanks dat ik mijn vrijheid mis en de geuren van het leven; ik kan blijven schrijven, muziek maken en beluisteren. Ik heb mijn vogel, mijn vissen en mijn herinneringen. En het belangrijkste: ik adem, dus ik leef. Dat is mijn perspectief!

VRIJWILLIGER AAN HET WOORD

In gesprek met Cor Flens!

Veel taken binnen het werk van DSG De Sluis worden uitgevoerd door vrijwilligers. Deze maand gaan we in gesprek met vrijwilliger Cor Flens. Cor is als vrijwilliger actief in de Penitentiare Inrichting Westzaan, de tamelijk nieuwe gevangenis in Zaanstad. De meest boeiende vraag vindt Cor wie de mens achter de 'boef' is.

Cor is sinds begin 2019 betrokken bij het werk van De Sluis, nadat hij een heel leven in het familiebedrijf werkte. Hij was net met pensioen en op zoek naar vrijwilligerswerk, toen hij eind

2018 in het Noordhollands Dagblad las over de kerstpakkettenactie in de gevangenis. Dat sprak hem aan. Zijn hele leven heeft hij voor zichzelf gewerkt, zo vertelt Cor, en nu wilde hij er graag zijn voor anderen, de kwetsbaren in de samenleving. Hij verwijst daarbij naar Mattheus 25 ('Ik zat gevangen en jullie kwamen naar mij toe'). Na een intakegesprek begon hij, begin 2019 dus, als vrijwilliger met de wekelijkse kerkdiensten en de kledinguitgifte.

Lees verder op de volgende pagina.

SOS-cursus

In 2020 kwam de SOS-cursus op zijn pad. In deze cursus van acht sessies, opgezet door Gevangenzorg Nederland, leert de gedetineerde te spreken over schuld, schaamte en spijt, zodat er ook voor hem weer ruimte voor herstel is. De SOS-cursus is een groepsactiviteit, maar in verband met corona heeft Cor de cursus eerst een aantal keren individueel via Zoom met een gedetineerde gedaan. Kun je zomaar aan de cursus meedoen? “Nee, je moet wel gemotiveerd zijn om je leven anders te willen inrichten,” vertelt Cor. De deelnemer krijgt na afloop een certificaat.

Tijdens de cursus praten de deelnemers over het vragen en krijgen van vergeving, over het bekennen van schuld, over het eigen gezin dat ook slachtoffer is. Soms praten ze in kleine groepjes, na het bekijken van een filmpje. Er zijn ook vragen die op cel beantwoord moeten worden en die een volgende sessie verder worden besproken. In de vierde sessie komt een slachtoffer praten over de impact die een misdrijf op hem/haar heeft gehad. In de laatste sessie mag de gedetineerde twee mensen uit zijn eigen netwerk uitnodigen om zich voor hen en de hele groep te presenteren: wat heeft hij geleerd, gaat hij het roer omgooien en hoe gaat hij dat doen? Dat kan door een lied, een gedicht of een brief. Tijdens zo'n presentatie kan het ook best knetteren. Een moeder vraagt zich hardop af hoe zij haar zoon met zijn goede voornemens weer kan geloven. Best wel een logische vraag, gezien het verleden van de zoon. Dan is het mooi dat Cor zijn volste vertrouwen in de zoon kan uitspreken, hij heeft hem immers acht sessies lang meegemaakt en hem echt wel leren kennen.

Kledinguitgifte

Cor is binnen De Sluis niet alleen actief met de SOS-cursus. Elke maandagmiddag verzorgt hij samen met een andere vrijwilliger de kledinguitgifte. Een aantal gedetineerden heeft geen andere kleding dan de kleding waarin ze zijn aangehouden. Vaak is er geen familie die kleding kan komen brengen. Zij kunnen via de kledinguitgifte kleding krijgen. Daarnaast is Cor één keer in de maand bij de kerkdiensten aanwezig. Na afloop wordt er koffie gedronken, en soms lukt het een goed gesprek te hebben.

Bezoek

Ook bezoekt Cor eens per maand twee gedetineerden. Hij is onbeëdigd ambtelijk

bezoeker. Onbeëdigd wat?..... flitst het door mijn hoofd. Dat moet even uitgelegd worden. “Je hebt beëdigd ambtelijk bezoekers, zoals advocaten. Zij mogen alleen, zonder bewakers, met een gedetineerde in een spreekkamer praten. Ik heb geen eed afgelegd, maar mag dat als onbeëdigd ambtelijk bezoeker ook. Een vertrouwenspositie dus.” Cor heeft ook een pasje.

De SOS-cursus en het bezoekwerk vindt Cor de mooiste onderdelen van zijn vrijwilligerswerk. “Als je het gevoel hebt dat je iets voor iemand hebt kunnen betekenen; dat is zo bijzonder! En als je het gevoel hebt dat je niet ‘dichterbij’ iemand hebt kunnen komen, is dat teleurstellend.”

Aan het einde van ons gesprek vraag ik Cor wat het meest bijzondere is geweest wat hij heeft meegemaakt. Zonder daarover te hoeven nadenken vertelt hij over de eerste groep die de SOS-cursus deed. “In de eerste sessies had ik het gevoel dat de groep een verborgen agenda had, er werd gesmoesd en speldenprikken naar elkaar uitgedeeld. Tijdens de groepssessie met een slachtoffer voelde je in de groep een verandering ontstaan. De angst waarover het slachtoffer vertelde was zo invoelbaar voor de groep dat het een blijvende ommekeer teweegbracht; zo waardevol voor iedereen.”

Tijdens het gesprek met Cor voel ik een verbondenheid, hoe verschillend we ook zijn; ieder op onze eigen manier zien we om naar de mensen die om welke reden dan ook minder kansen hebben gekregen of gegrepen en hier terecht zijn gekomen. Veel dank, Cor, voor het plezierige gesprek.

Phillie Burgers

Wilt u ook vrijwilliger worden of wilt u meer weten over het werk van De Sluis, neem dan contact op via info@dsgdesluis.nl of 06 4204 1309.